

TEMA

Divisió de poders

Des de la ciència política i la sociologia s'ha tractat el tema de la divisió de poders exhaustivament i profundament. El poder judicial és un d'aquests poders i és normal que es tracti des dels mitjans de comunicació de manera continuada.

La branca judicial del poder polític

❖ Josep Fiol Femenia *

Legislatiu, executiu i judicial. Qualsevol persona mínimament versada en termes de política sap que aquestes són les tres branques del poder, i que la seva divisió és un dels fonaments de l'estat de dret. Però què implica aquesta divisió? És necessari que no es toquin?

En ciència política separen els països de tradició presidencialista,

amb una divisió de poders gairebé pura, dels països de tradició parlamentària, on el poder legislatiu elegeix l'executiu i el controla. L'Estat espanyol s'insereix dins els països de tradició parlamentària: són les Corts qui elegeix el Govern, i no el poble directament.

Es pot dir, i s'ha dit, que en un sistema parlamentari no hi ha separació de poders real; perquè l'executiu depèn del legislatiu. Realment, però, els països parlamentaris són en general més estables –políticament parlant– que els

països presidencialistes, precisament per la necessitat consens que hi ha d'haver a l'assemblea legislativa: d'un dels països més parlamentaris del món, Suïssa, no se'n pot dir que no sigui un estat de dret per manca de separació de poders.

Aleshores, el judicial? Es diu que la justícia és cega, que ha de ser independent i que la judicatura no ha

de dependre del poder polític: res més lluny de la realitat. La judicial és una de les branques del poder polític, i com a tal l'hem de tractar. Això no vol dir que hagi de ser injust o parcial, sinó que l'enfocament d'una llei per part d'un jutge depèn de la seva visió ideològica, amb variacions en funció de la branca de la llei que es jutgi. Això no s'ha d'entendre negativament, com a una manca de seguretat jurídica: simplement que el llenguatge i la formulació d'una llei estan obertes a la interpretació del jutge.

En conclusió, aquestes dues consideracions de la ciència política no permeten dir que no hi ha separació de poders quan un poder n'elegeix un altre ni que no hi ha independència judicial encara que certs jutges siguin elegits per part del legislatiu.

* Polítòleg

TEMA

La música feta per dones

La passada edició dels premis *Latin Grammy* celebrada a Sevilla va servir per reivindicar i reconèixer el paper de les dones dins la indústria musical en castellà, i com de cada vegada més en totes les llengües i facetes.

Els Grammy llatins arriben a Sevilla

❖ Mariana Ramis *

Per primera vegada, els premis Grammy llatins s'han celebrat dins el territori espanyol, concretament en el Palau d'Exposicions i Congressos de Sevilla i sent la vint-i-quarta edició d'aquests. Si bé és cert que va ser una nit plena de màgia, la tensió per saber qui eren les premiades i els premiats se sen-

tia des dels primeríssims minuts de la gala.

En aquest sentit, les protagonistes van ser les dones majoritàriament. Rosalía va interpretar un dels grans èxits espanyols, *Se nos rompió el amor* de Rocío Jurado, deixant a tot el públic amb les emocions a flor de pell i llàgrimes en els ulls. Per altra banda, les dues categories més importants dels premis han sigut també de la mà del sector femení de la indústria musical. El guardó a l'Àlbum de l'any se l'ha portat

Mañana será bonito de Karol G, un disc ple d'èxits amb un missatge d'apoderament per a la cantant. En el cas de la Cançó de l'any, com no podia ser d'una altra manera, la guardonada va ser Shakira, juntament amb Bizarrap, per la Music Session #53.

Més enllà d'aquests tres moments que van eclipsar la nit, molts altres premis es van repartir entre les nominades. El premi a Nova Artista fou per a la veneçolana de tan

sols dinou anys, Joaquina, carrera de qui acaba d'iniciar-se i promet un gran futur ple d'èxits. El premi de la Gravació de l'Any se'n va anar a casa de Natalia Lafourcade per *De todas las flores*; i, també, el de Persona de l'Any es va concedir a Laura Pausini, qui va agrair immensament haver estat considerada per a aquest guardó tan important.

Així, la vetllada va estar plena d'instants que no s'oblidaran pel públic i fins i tot les pròpies artistes; a més, la gran rebuda que els premis han tingut poden haver estat qüestions molt favorables per a determinar que en un futur pròxim pugui tornar a repetir-se una vetllada com aquesta, acostant-nos a la música de parla hispana més que mai.

* Graduada en Història a la UIB i màster en Arqueologia a la UGR

TEMA

La IA al·lucina

La intel·ligència artificial al·lucina, és a dir, s'equivoca. La creativitat no és possible sense les al·lucinacions fruit de la imaginació. I tot el que obtenim d'aquests sistemes competents (que no sempre intel·ligents) depèn de la nostra estupidesa natural i la capacitat de canvi.

Noves tendències del periodisme de proximitat i la intel·ligència artificial

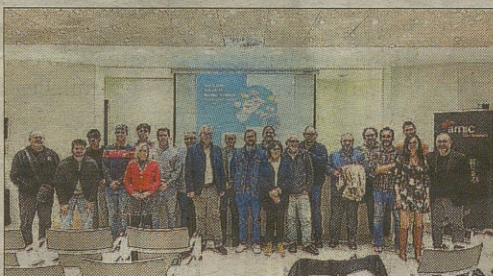
❖ Rafel Puigserver Pou *

El dimecres 22 de novembre es va celebrar a Palma la Jornada sobre Noves tendències del periodisme de proximitat i la intel·ligència artificial. Organitzada per la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports del GOIB i l'Institut d'Estudis Ba-

leàrics, amb la direcció executiva de l'AMIC Illes Balears i la col·laboració de CEDRO, la Fundació 'La Caixa' i la Fundació.cat, hi assistiren una trentena de professionals de la comunicació local i editors de mitjans de proximitat.

La Jornada s'inicià amb la ponència de la doctora Carmina Crusafon (UAB) sobre el mercat de la premsa de proximitat a França: tendències i principals exemples.

Entre aquests, Crusafon explicà el model de periodisme hiperlocal a França i l'adopció de nous llenguatges audiovisuals fets per joves i per a joves.

La segona part fou una conferència conjunta dels responsables de l'empresa Mortensen de Catalunya. El seu CEO Josep M. Ganyet, va introduir el concepte d'intel·ligència artificial i remarcà que cal fer-se les preguntes correctes per obtenir bones respostes obtingudes a partir de la còpia, transformació i combinació de continguts ja creats per fer-ne de nous. Per tant, la IA és ca-

paç de crear continguts versemblants, però que requereixen la comprovació de la veracitat per part d'un humà.

Per la seva banda Qui-co Domingo de Mortensen va fer una mostra de les diferents eines d'IA que havien posat en marxa a l'empresa, bé siguin de franc o de pagament, i que permeten facilitar la creació de contingut: des del retoc fotogràfic a la creació de noves imatges, d'escriure text a partir de la generació d'IA o la creació d'àudio per a fer pòdcast o transcripció d'entrevistes.

La conclusió fou que la IA permet començar a fer projectes més creatius a partir de punts més avançats i va dubtar que això suposà una reducció dels llocs de feina de les redaccions.

* Doctor en Humanitats i ciències socials

Campus Obert

CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS

COORDINACIÓN

Sebastià Serra i
Busquets

Antoni Vives
Reus

Rafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)